

1 thema

Woord vooraf

Bruxel Gierikx

**Mensjes kijken
in de straten van de stad,
vrienden maken
op het voetpad,
vijanden op de roltrap.
Het is te gek
voor woorden of het
gebeurt om je hoek.
Vergeet volgende keer
niet op bezoek te komen.
Wat zou Cyriel Buysse
vandaag, honderd jaar
later, denken over
onze steden?
Blader gerust verder,
lieve lezer, 't is tijd
voor onze Brussel-Bazaar
krachttoer.**

*"O, de stilte en verlatenheid van die grote, doodse, sombere stad, waarvan haast alle bewoners naar het klatergoud van die wereldtentoonstelling gaan kijken!
De straten waren leeg, de pleinen waren leeg en in de koffiehuisen en de restaurants zat slechts hier en daar een levend wezen, als 't ware op straf-arrest!
Zo zag ik eindelijk nog eens de stad, mijn stad, de grote, middeneeuwse industriestad, zoals ik haar van vroeger ken, in uitgestorven feestdagrust!
Het heeft mij goed gedaan haar zo terug te vinden. Ik dacht, ik vreesde, dat haar karakter zou veranderd zijn, dat ik haar nooit meer als vroeger zou zien."*

Het zijn de woorden van Cyriel Buysse op 21 oktober 1913. Buysse ging liever uit de stad dan erin; de drukte en vitsse de vie worden constant beschimpt in zijn dagboekroman Zomerleven. En met hem zijn er velen en we verspillen er geen kwaad woord aan. Ondertussen hokt de hele aardbol samen in steden, geen veranderen aan en mij hoor je geen kanttekeningen plaatsen, voor mij is de stad de plek waar alles startte, waar alles mag en staat te gebeuren. Nochtans staat de reiskoffer altijd vertrekkenklaar en trappen we het vaak af, maar nooit voor lang. Ondertussen leef ik hier acht jaar, na de studies... ja, u kent het verhaal wel. Nooit gedacht dat het zo lang zou duren, nooit gedacht dat de buik zo zou blijven reageren als de trein de tunnel van het Centraal Station buitenrijdt en zich over het ijzer naar de Midi sleept. Het gewriemel op Lemonnier, de eindeloze herhaling van autolampen rood en wit, de schreeuwerige lichtreclame. Het is de stad waar je start met frauderen met wachtuitkeringen, met zwartrijden op de tram en de ICE-trein naar Keulen en je eerste vriendin bedriegt met een taxirit naar de andere kant van de stad. Het is ook de stad waar ik nog steeds in mijn neus peuter, of altijd probeer om twee i.p.v. één handbagage in de low cost carrier te smokkelen. Het is die stad, juist, waar het kind langer mag van houden en de correcties niet al te rigoureuus worden afgedwongen. Net als in dit nummer is het mensjes kijken in de straten van de stad, vrienden maken op het voetpad, vijanden op de roltrap. En in de stad heb je altijd bekende burens, voor mij zijn het zelfs BV's, mannen die zoveel van Afrika weten dat ze ondertussen zelf missionarissen 2.0 geworden zijn. Het is te gek voor woorden, of het gebeurt om je hoek. Mach Spass met de bloemlezing van deze diverse bende en vergeet de volgende keer niet op bezoek te komen. Wat zou Buysse vandaag, honderd jaar later, denken over onze steden? Ik zou graag naast hem zitten op tram 81 van begin tot einde, of door het bos richting Tervuren met de 44 en samen lustig rondkijken naar mijn moerassig snottebellenparadijs, een wereldtentoonstelling die nooit haar deuren sluit. Buysse, ik zou u verdorie alle hoekskes laten zien waar ge versted van zou staan van hun oprechtheid, hun authenticiteit, hun kracht ondanks de chaos. Maar we dromen met z'n allen van een stukje natuur in de stad, dat is zeker; en zoals gij het in uw boek zo schoon weet op te hemelen die natuur. Blader gerust verder, lieve lezer, 't is tijd voor onze Brussel-Bazaar krachttoer.

En wie ontmoeten we dan in dit nummer?

Thomas Gunzig vereenzelvt zich met Brussel, kijkt in de spiegel en schrikt van het evenbeeld. Caroline Lamarche schrijft een pleidooi voor de meertaligheid in de hoofdstad. Yves Petry brengt echter geen blijde boodschap over en ergert zich aan het holle exotisme. Aifric Campbell kwam naar Brussel om aan haar vierde roman te schrijven en verbleef in het Passa Porta-appartement, zij bezint zich over wat schrijven eigenlijk inhoudt. Astrid Haerens laat zich poëtisch uit over de seizoenen in Brussel. Fouad Laroui, ook gast bij Passa Porta, verbaast zich over de tweetalige straatnamen: vertaald Belgisch surrealisme? Annie Proulx die eveneens bij Passa Porta verbleef (2012) evoceert het straatrumoer bij het leggen van nieuwe kasseien aan de overkant van de straat. Dit verhaal verscheen eerder in De Standaard, maar is zo knap dat we het in Gierik opnieuw mochten publiceren. Benno Barnard maakt een afspraak, maar raakt de weg kwijt: een surrealistische wandeling. Eric Min duikt in het verleden en beschrijft het verblijf van Charles Baudelaire in hotel Le Grand Miroir: de levensloop van het hotel. Lieven De Cauter stuurt een bericht aan de bevolking: betogen moet dwars door de stad of er komt hommeles van. Philippe Cailliau woont al tientallen jaren in Sint-Genesius-Rode en neemt poëtisch afscheid van zijn woonst: 'Leef wel, mijn oude huis. Je ruimte is verteerd.' Véronique Biefnot en Francis Dannemark halen herinneringen op toen Brussel nog een zingende en swingende stad was. Constance Chlore haalt poëtische herinneringen op aan de wereldtentoonstelling van 1958 en de bouw van het Atomium. Véréna Hanf ontdekt dat een afgerukte achteruitkijkspiegel ook zonder vooroordelen kan worden hersteld. Het schrijfcollectief Soft Revolution stelt dat stuntelen en wanorde stimulerend kunnen werken: een betoverend koorddansen. Van Jan Decorte kregen we de eerste Nederlandse publicatie van de poëtische reflecties in uit zijn voorstelling O death. Steven Graauwmans haalt poëtische herinneringen op aan Brussel in zijn pubertijd. Jan Vander Laenen ervaart dat een trouwring geen waarborg is voor een normale verbintenis. Xavier Queipo dicht dat de vele talen die burens en vrienden spreken voor hem het paradijs vertolken: Brussel als toren van Babel. Frans Boenders evoceert in sonnetvorm de nostalgie naar het authentieke Brussels. Lionel Fondeville stuurt een bericht uit Frankrijk. In het Frans... évidemment!

Tim Wouters & de redactie

***In het lentenummer 126
vernemen we
waarom overspel geen
Olympische discipline is
of is deelnemen
wellicht belangrijker
dan overwinnen?
Is liefde misschien het
voor elkaar verborgen
houden van de afgrond?***

***Oproep aan lezers,
abonnees en inzenders:
gelieve volgende contac-***

ten te noteren:

Gierik e-mail:

gierik.nvt@skynet.be

Inzendingen:

rene@gierik-nvt.be

Administratie & abon-

inge@gierik-nvt.be

Gierik & NVT dankt

deBuren, Brussel

Passa Porta, Brussel

deBuren & Gierik & NVT nodigen u uit

op dinsdag 16 december om 19.30 uur, Leopoldstraat 6, 1000 Brussel

Voorstelling winternummer 125: "Brussel - Bazaar"

Medewerkers aan het Brussels thema:

Thomas Gunzig, Caroline Lamarche, Yves Petry, Aifric Campbell, Astrid Haerens, Fouad Laroui, Annie Proulx, Benno Barnard, Eric Min, Lieven De Cauter, Philippe Cailliau, Véronique Biefnot, Francis Dannemark, Constance Chlore, Véréna Hanf, Soft Revolution, Jan Decorte, Steven Graauwmans, Jan Vander Laenen, Xavier Queipo, Frans Boenders en Lionel Fondeville.

Tim Wouters leidt de Brusselse debatten met sprankelende poëtische (en andere) vuurwerkmakers: Steven Graauwmans, Philippe Cailliau, Jan Vander Laenen, Astrid Haerens en Soft Revolution

Nadien: glazen der hoofdstedelijke vriendschap & nabuurschap